

saaledes at den føres ved Hjælp af Bibøger; og det vil da være ganske naturligt, at disse Bibøger gaa ind i Bogholderiet og i Hovedkassebogen som en enkelt samlet Post. Endvidere vil det særlig i Detailforretninger være af stor Betydning, at de kunne nøjes med at indføre en enkelt Post for samtlige en Dags Salg. Efter § 2 bliver der foruden Kassebogen at føre en Hovedbog og en Statusbog, dog saaledes, at hvis man ønsker det, kan Hovedbogen benyttes til ogsaa at indføre Status deri; i saa Tilfælde behøves der altsaa ingen særlig Statusbog. Det bestemmes i § 3, at Statusopførelsen skal underskrives af Forretningens Indhavere; findes der flere ansvarlige Deltagere, skal Underskrift meddeles af dem alle.

Endelig er der den Bestemmelse, at for Autorisation betales der et Gebyr af 1 Kr. for hver Bog. Autoriserede Bøger stemples til Takst 1 Kr.; idet man gaar over til, at Bogføringspligten kommer til at ramme en Mængde smaa Forretninger, er det jo ganske naturligt, at Omkostningerne ved at anskaffe disse Bøger maa bringes ned til det mindst mulige. Selve Stemplingen er altsaa sat til 1 Kr., medens den tidligere var 8 Kr. for en Hovedbog og 2 Kr. for de andre Bøger. Autorisationen er altsaa sat til 1 Kr., og det vil for Københavns Vedkommende falde ind under Magistraten, medens det for det øvrige Land i Virkeligheden bliver Staten, der foretager det og faar Indtægten deraf. Det er naturligvis umuligt paa Forhaand at sige, hvor mange Bøger der vil komme til Stempling efter den nye Lov; men efter hvad der er opgivet her fra Magistratens Side, maa det antages, at der nu indleveres ca. 2,200 Bøger, medens man endogsaa har anslaaet Antallet af de Bøger, der efter den nye Lov ville komme til Autorisation, til 30,000, hvoraf man dog mente, at kun en 15,000—20,000 Stykker i Virkeligheden vilde komme til Stempling. Naturligvis er det umuligt at sige, i hvor høj Grad disse Tal ramme det rigtige, men det giver dog et godt Billede af, i hvilket Omfang man mener, Loven vil komme til at virke.

Fremdeles er der den Bestemmelse, at det paahviler enhver, der efter denne Lov er bogføringspligtig, at opbevare alle de i Forretningen eller Virksomheden førte Bøger tillige med Forretningsbreve, Kopibøger, Telegrammer, Regninger og andre Bilag m. v., Forretningen eller Virksomheden vedkommende, i saa langt et Tidsrum,

indtil mulige Krav, der kunne rejses af eller rettes mod den bogføringspligtige i Anledning af vedkommende Forretningsforhold, kunne være forældede. Endelig er der i § 8 Bestemmelserne om de Mulkter, der kunne idømmes for Overtrædelser; der er Minimumstaksten, om jeg saa maa sige, netop paa Grund af det store Omfang, Loven kommer til at faa, sat ned til det mindst mulige, saaledes at den for Overtrædelse af §§ 2, 3 og 4 vil komme ned paa 5 Kr. som Minimum. For Overtrædelse af Pligten til paa behørig Maade at føre de efter Bestemmelserne i § 2, 1ste og 3die Stykke, fornødne Bøger, bliver Minimum 10 Kr., medens det tidligere var 100 Kr. Der er altsaa gjort alt muligt for at gøre Loven saa mild som muligt for de mange, der ville komme til at underkaste sig den.

Jeg tror, Loven i Praksis vil faa en ganske overordentlig gavnlig Virkning. Det er ikke ret længe siden, at jeg netop i min egen Virksomhed havde Lejlighed til at se, hvor sørgeligt det kan være for en Haandværker ikke at have ført Bøger. Det var en yngre, meget dygtig Provinshaandværker, som havde store Arbejder at udføre, og som ganske pludselig gik hen og døde. Det viste sig, at der ikke var ført noget Bogholderi. Der var enkelte Notitser i hans Lommebog og andre Steder. En Ting var given, at hans Kreditorer meldte sig alle sammen, men det var yderst vanskeligt at finde hans Debitorer, eller rettere sagt, det var vanskeligt at føre Bevis for, hvad de af dem, man kendte, virkelig skyldte ham. Følgen var, at Manden, som efter min Mening i og for sig sad godt i det, ikke alene intet efterlod til sine Arvinger, men at hans Bo ikke en Gang var i Stand til at opfylde egne Forpligtelser. Jeg nævner dette, fordi jeg synes, det er et saa slaaende Bevis paa, hvor vigtigt det er netop for Haandværkerne selv og i det hele taget for dem, der komme ind under Loven, at faa deres Bøger førte paa en ansvarlig Maade. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse til dette høje Ting, idet jeg vil tillade mig at bede om, at det maa nyde Fremme saa hurtigt som muligt.

Birch: Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale, at vi møde Forslaget med Velvillie med Hensyn til dets Grundtanke. Der er et og andet i Forslaget, som man ønsker nærmere belyst, særlig med Hensyn til det Omfang, hvori mindre Haandværkere og Beværtere skulle falde ind under Loven,